

مقدمه: لانه گزینی جنین انسان درون رحم پدیده ای پیچیده است. مشکلات موجود در این زمینه یکی از علل اصلی شکست روش های کمک باروری را تشکیل می دهد. جهت فائق آمدن بر این معضل، چندین روش توسط محققین بمنظور تسهیل لانه گزینی و ارتقای پیامد روش های کمک باروری پیشنهاد شده است. اخیرا پیشنهاد شده که تجویز داخل رحمی مایع فولیکولی ممکن است میزان لانه گزینی و حاملگی بالینی را، البته بصورت غیرمعنی دار، افزایش دهد. با این حال، بدلیل نبود اطلاعات پشتیبانی کننده کافی این روش را نمی توان بعنوان گامی معمول در اداره ناباروری پیشنهاد نمود. این مطالعه در نظر داشته است موثر بودن تزریق داخل رحمی مایع فولیکولی را در بارداری خارج رحمی بررسی نماید.

مواد و روشها: در یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده شاهددار، در مجموع ۱۱۰ خانم

کاندید بارداری خارج رحمی به دو گروه مورد (۵۵ نفر) و شاهد (۵۵ نفر) تقسیم شدند. در هر دو گروه از پروتکل مشابهی جهت تحریک تخمک گذاری با استفاده از آنتاگونیست GnRH استفاده شد، در حالی که در گروه مداخله در مجموع ۲ میلی لیتر مایع فولیکولی پس از انجام پانکچر فولیکولی بدون رحم تزریق گردید. انتقال جنین ۲-۳ روز پس از پانکچر تخمدان بعمل آمد. میزان لانه گزینی و نیز حاملگی شیمیایی و بالینی بین دو دسته مقایسه شد.

نتایج: بیماران دو گروه از نظر سن، مدت ناباروری، علل زمینه ای ناباروری و متغیرهای

مرتبط با بارداری خارج رحمی پیش از لانه گزینی همسان بودند. حاملگی شیمیایی در ۱۹ بیمار گروه مداخله (۳۴/۵٪) و ۲۳ بیمار شاهد (۴۱/۸٪) رخ داد که از نظر آماری تفاوت معنی داری

نداشت ($p=0/43$). بهمین ترتیب، دو گروه از نظر میزان حاملگی بالینی تفاوت آماری معنی داری نداشتند ($30/9\%$ در برابر $38/2\%$ ، $p=0/42$). متوسط میزان لانه‌گزینی در گروه مداخله $11/52 \pm 2/57$ درصد (۰ تا $66/7$) و در گروه شاهد $18/79 \pm 3/72$ درصد (۰ تا ۱۰۰) بود. در این زمینه بین دو گروه تفاوت آماری معنی داری مشاهده نگردید ($p=0/36$).

نتیجه گیری: در این مطالعه، تزریق داخل رحمی مایع فولیکولی در کاندیدهای بارداری

خارج رحمی در مقایسه با گروه شاهد نتایج درمان را بهبود بخشید.

کلمات کلیدی: بارداری خارج رحمی، مایع فولیکولی، حفره رحمی، حاملگی، میزان لانه

گزینی